

[Handelsministeren.]

sig for kapitalens interesser end for befolkningens. Det er jeg aldeles uenig i.

I forbindelse hermed tror jeg også, jeg ganske kort kan sige, at jeg er ligesom de fleste andre chokeret over betragtningerne fra fremskridtspartiet. Jeg forstår ganske ærligt ikke, at man kan påberåbe sig en interesse for en høj erhvervsaktivitet, for en høj beskæftigelse, og så være negativt indstillet over for en ordning som er forudsætningen for at dansk erhvervsliv kan eksportere, og derved forudsætningen for, at de i dansk erhvervsliv ansatte kan have beskæftigelse i eksporterhvervene.

Lysholt Hansen (S):

Jeg har kun et par enkelte bemærkninger. Det skal først være til hr. Ove Jensen, der mente, at firmaer, når nu man havde en så fordelagtig ordning som denne, let ville falde til letsindighed i sine dispositioner. Jeg synes faktisk, det er mere end en grov insinuation over for de firmaer, som selv gennem deres præmier er med til at skabe sikkerhed for, at denne ordning indtil nu har hvilet i sig selv.

Hvad vil fremskridtspartiet egentlig gøre, for at vi kan holde det danske samfund i gang? Man kan ikke både blæse og have mel i munden; det lader sig ikke gøre. Man kan ikke behage både rige og fattige, gamle og unge og enhver, selv om man gerne vil. Der må dog være lidt hold i tingene. På dette felt, på det erhvervsmæssige felt er der med dette nej til forslaget — og jeg forstår, det var et nej — ingen hold i tingene, men jeg beder da hr. Ove Jensen om at fortælle os: var hans tale et ja, eller var den et nej til det forslag, som indtil nu ikke har kostet det danske samfund noget som helst, men blot har været med til at animere til et fornuftigt samarbejde?

Må jeg dernæst sige til hr. Knud Jespersen, at der er jo mere end tale om en inflationsregulering af rammen. Der er også tale om — og det synes jeg nok det er værd at nævne — eksport til østeuropæiske lande og eksport til lande i Mellemøsten. De inddrages som nye områder, og det koster naturligvis flere penge. Det tror jeg da ikke hr. Knud Jespersen har noget imod.

Lad mig endelig til slut sige til hr. Sigsgaard, at det er i hvert fald ikke faldet mig

ind, at der skulle være nogle problemer i bemærkningerne side 2 forneden, hvor der står „nogle medarbejdere med specialuddannelse samt nogle kontormedarbejdere“. Men jeg kan sige, at jeg har gjort mig den ulejlighed, fordi jeg nu engang også er formand for finansudvalget, at se på, hvor mange der er ansat, og der er altså i dag ansat én direktør som tjenestemand, 45 overenskomstansatte og 2 fra gruppen „andet personale“, og deraf er de 35 kontormedarbejdere, HK-medarbejdere. Fra vor side er der bestemt ikke lagt noget degraderende i det. Men jeg kan love, at det vil blive fulgt i finansudvalget, hvor det skal godkendes til sin tid, til punkt og prikke, at handelsministeren og hans folk ikke tilraner sig så meget som én eneste kontorchef eller nogen anden form for medarbejder for meget.

Ove Jensen (FP):

I anledning af hr. Ingomar Petersens og også hr. Haunstrup Clemmensens bemærkninger om vores erhvervsfjendtlige synspunkter kan det nok være på sin plads at gøre opmærksom på, at vores betænkeligheder med hensyn til dette forslag gik kun på, om det ville medføre øgede statsudgifter og dermed højere skatter, og jeg vil gerne gøre opmærksom på, at det er i hvert fald særdeles erhvervsvenligt at forsøge at holde de offentlige udgifter nede og dermed dæmpe det alt for høje skattetryk, som vi har her i landet. Det er nemlig erhvervslivets værste fjende, det er skyld i det alt for høje omkostningsniveau, vi har, som igen er skyld i, at vi ikke kan sælge de varer, vi producerer. Derfor har vi arbejdsløsheden. Det er vist ret klart for alle.

Det var ret interessant at høre, at hr. Sigsgaard mente modsat hr. Ingomar Petersen og hr. Haunstrup Clemmensen, at vi var for erhvervsvenlige, idet han ikke kunne forstå, at vi ikke havde gjort vrøvl over de ansættelser, som skulle til. Det siger måske noget om, at vi nok har indtaget det helt rigtige standpunkt, som et stort flertal af befolkningen kan acceptere. Når den ene part mener, vi er erhvervsfjendtlige, og den anden mener, vi er erhvervsvenlige, vil jeg tage det som et udtryk for, at vi netop har fundet den rigtige melodi.

Det svar, jeg har givet her, passer sådan set også over for handelsministeren, som